

50. Werd besloten, dat de voorzitter en de secretaris van deze vergadering en andere personen, welke zij zich zullen toevoegen, een uitvoerend comité zullen zijn, gemachtigd om de commissies, vastgesteld in de voorgaande besluiten te benoemen en om alles te doen wat het noodig mag oordeelen om de bereiking van het doel dezer Conf. te bevorderen.

Het verzoekschrift, hierboven bedoeld, is als volgt:

Een Verzoekschrift

aan de verschillende Regeeringen van de Christ. natien der Wereld.

Aan

(De naam der regeering.)

De Kerk.

(Hier de titel van het lichaam, dat het verzoekschrift zendt.)

wenscht u genade, barmhartigheid en vrede.

Wij, met medewerking van andere Christ. lichamen, dienen nederig bij u, als hoeders van uw volk, een verzoekschrift in ten gunste van vreedzame arbitrage als een middel om geschillen, welke tusschen de volken oprijzen, te beslechten. Het beeld, dat Chr. natien aanbieden, die, tot aan de tanden gewapend, tegenover elkander staan, gereed op eene uitdaging ten strijde te trekken en hare verschillen door bloedvergieting of verovering te vereffenen, werpt op zijn zachtst genomen een smet op den schoonen Christennaam.

Wij kunnen niet zonder de diepste smart de afgrijselijkheden van den oorlog aanschouwen, die het noodeloos opofferen van menschenlevens, welke heilig moesten gehouden worden, bittere ellende in vele huisgezinnen, de verwoesting van kostbare bezittingen, de belemmering van zedelijkheid en godsdienst en eene algemeene demoralisatie van het volk met zich voert.

Bovendien de instandhouding van eene sterke oorlogsmacht, ofschoon de oorlog afgewend is, houdt zeer velen van hunne haardsteden en van de nuttige werken des vredes terug, en leggen eene zware belasting op het volk voor hare onderhouding.

En verder, bedenk, dat oorlogen geen uitspraak doen over de oorzaken der geschillen tusschen volken naar recht en gerechtigheid, maar naar het barbaarsch beginsel van het recht van den sterkste.

Wij worden aangemoedigd om deze zaak onder uwe aandacht te brengen door het feit, dat reeds veel is tot stand gebracht, zooals b.v. door de arbitrage van Genève in de Alabama-zaak en door de beraadslagingen van de Amerikaansche Conferentie te Washington, onvermeld andere belangrijke gevallen. Het zal een gelukkige dag voor de wereld zijn, wanneer alle internationale geschillen eene vreedzame oplossing vinden, en dit zoeken wij ernstig.

Wat betreft de wijze om tot dit doel te geraken, hierover doen wij geen voorstellen, maar laten dit over aan uwe hoogere wijsheid en meerder inzicht in zaken van politieken aard.

Wij roepen over regeerders en volk den rijksten zegen in van den Vorst des Vredes.

Het uitvoerend comité, geregeld onder het vijfde bestuit, bestaat uit de volgende leden:

Rev. W. A. CAMPBELL D.D., Voorzitter.

W. H. PLEASANTS Esq., Secretaris.

COL. C. O'B. COWARDIN.

JOHN S. ELLETT Esq.

Rev. MOSES D. HOGE D.D.

Rev. W. W. LANDRUM D.D.

Rev. PAUL L. MENZEL.

Rev. P. A. PETERSON D.D.

RT. Rev. A. M. RANDOLPH D.D.

Adres van het Comité: RICHMOND, Va. U. S. A.

Onder dankzegging aan Deputaten wordt het rapport goedgekeurd.

Naar aanleiding van de mededeeling betreffende de Belgische Christelijke Zendingskerk vraagt een der adviseerende leden, of haar door Deputaten is bericht, waarom men naar hare Synode niet heeft kunnen deputeeren, en of uit de inlichtingen van den Rapporteur aangaande de Italiaansche Zendingskerk wel mag geconcludeerd worden, dat onze Kerken met haar in correspondentie kunnen treden.

Belgische Chr. Zendingskerk en Italiaansche Kerken.

De Rapporteur antwoordt, dat de uitnoodiging van de Belgische Christelijke Zendingskerk, wier Synode 19 Juli zou samenkomen, eerst den 12^{en} werd ontvangen en pas den 16^{en} te zijner kennis kwam, en dat hij een der Belgische broederen dit had medegedeeld ter verschooning van het niet zenden van Deputaten. Ten aanzien der Italiaansche Zendingskerk merkt hij op, dat Deputaten niet tot kerkelijke correspondentie met haar adviseerden, maar slechts tot het bieden van zedelijken steun.

Een ander adviseerend lid oordeelt, dat er aan correspondentie met deze Kerk, die op vriendelijk verzoek noch hare confessie, noch hare Kerkenordening toezond, en gemeenschap houdt met beslist ongereformeerde Kerken, niet kan gedacht worden. De Synode vereenigt zich met dit gevoelen.

Op voorstel van den Praeses wordt aan het Moderamen opgedragen de Gereformeerde Kerken bij de Belgische Christelijke Zendingskerk te excuseeren.

ART. 12.

Namens Deputaten naar de Gereformeerde Kerken in Noord-Amerika brengt Prof. BAVINCK van het bezoek aan het Concilie te Toronto het volgende verslag uit:

Verslag van Deputaten naar N.-Am. van het bezoek aan het Concilie te Toronto.

VERSLAG van het bezoek aan het Concilie te Toronto.

Toen mijn ambtgenoot WIELENGA en ik ten vorigen jare op de 1^e Generale Synode der Geref. Kerken kennis gaven van onze voorgenomen reis naar Amerika, gaf de Synode ons introductiebrieven mede aan de Geref. Kerken, welke wij in eene of andere van hare Kerkelijke Vergaderingen ontmoeten mochten, en verleende ons het recht om als hare afgevaardigden deel te nemen aan de vergadering van de Alliance of Reformed Churches holding the Presbyterian system, welke van 21 tot 30 Sept. te Toronto in Canada samenkomen zou.

Van dit voorrecht hebben wij, waar we daartoe in de gelegenheid waren, gebruik gemaakt; wij hebben den band tusschen de Geref. Kerken hier en ginds zoeken te versterken, de groete en heilbede overgebracht, en daarbij ook van hare zijde de hartelijkste sympathie, echt broederlijke genegenheid en de beste zegenwensen voor de Geref. Kerken alhier ontvangen en mede gekregen. Ook op het Concilie hebben wij aangename dagen doorgebracht. Niet alleen was de ontvangst hartelijk en gastvrij; ook de werkzaamheden van het Concilie waren belangrijk. Er waren ongeveer 290 afgevaardigden van Geref. Kerken aanwezig uit alle deelen der wereld; de meesten natuurlijk uit Canada en Amerika, Engeland en Schotland, maar ook de Kerken uit België, Zwitserland, Italië, Duitschland, China, Afrika, Australië waren door één of meer afgevaardigden vertegenwoordigd.

Hoewel nu en dan door de rijke burgers van Toronto aan de afgevaardigden eene schitterende receptie werd gegeven, en ook op andere wijze voor ontspanning en

genot gezorgd werd, hebben de werkzaamheden van het Concilie door de uitnemende regeling daaronder toch geen schade geleden. Zelfs was er van het goede te veel. Elken dag waren er drie vergaderingen, en in iedere vergadering drie referaten van elk 20 minuten, behalve openingsrede, verslagen enz., 56 in het geheel. Dat was waarlijk meer dan genoeg; en de wensch werd dan ook te kennen gegeven om bij de volgende samenkomst in 1896 te Glasgow minder referaten te laten houden en meer tijd te geven voor vrije discussie, die nu natuurlijk slechts zeer kort kon zijn.

Toch waren deze bij vele onderwerpen zeer gewenscht geweest. Ze liepen over het beginsel en karakter der Hervorming, de kracht en zwakheid der Geref. Kerken, haar toestand in verschillende landen, het geestelijk leven, de vereenigingen, de opleiding tot het leeraarsambt, den arbeid der liefde, de sociale kwestie, het Romanisme. Verscheidenheid en rijkdom van stof dus in overvloed. Eigenlijk wetenschappelijke onderwerpen ontbraken zoo goed als geheel; de meeste waren practisch en actueel en plaatsten ons midden in het leven en streven van de Geref. Kerken, bepaaldelijk onder de Engelsch-sprekende natiën. Het Concilie bood ons eene uitnemende gelegenheid, om van den practischen zin, den rusteloozen ijver, de verbazende activiteit der Engelsche Christenen ons een juist en helder denkbeeld te vormen. Op dit gebied ligt ongetwijfeld hun liefde en hun kracht.

De Alliantie nam reeds op vroegere vergaderingen tot grondslag den consensus der verschillende Geref. geloofsbelijdenissen. Zonder twijfel is dat een juist standpunt. En terecht heeft ze, zoowel te Belfast in 1884 als nu weer te Toronto, elke poging afgewezen, om zelve eene belijdenis op te stellen of ook op eenig punt der leer eene nadere omschrijving te geven. Alleen kan het gevaar niet ontkend worden, hetwelk de Alliantie loopt, om onder dien consensus niet te verstaan de saamgevoegde als Geref. erkende confessies, maar de wezenlijke leerstukken, daarin vervat. Er gaat toch door alle Kerken van Engeland, Amerika en Canada eene geweldige crisis, vooral ten opzichte van de inspiratie en de autoriteit der H. Schrift. En ook op het Concilie kwam het duidelijk uit, dat zeer velen nog wel vasthouden aan de oude belijdenis, maar anderen toch tot gewichtige concessies bereid zijn.

Voorts ontvingen wij den indruk, dat de Alliantie zeer ruim is in de toelating en erkenning van Geref. Kerken. Opgenomen worden alle kerken, die eene Geref. confessie overleggen. Zoo zijn erkend en opgenomen niet alleen de bekende Presbyter Kerken van Amerika, Canada, Engeland, Schotland, Ierland, maar eenzijdig ook de streng Geref. Kerken van de Original Secession in Schotland, de United Presbyterian Church in Amerika, de Oud-Geref. Kerk van Oost-Friesland, en anderzijds toch ook de Cumberland Presbyterian in Amerika, die haar belijdenis in beslist arminiaanschen zin heeft gewijzigd, en de verschillende Geref. Kerken van Oostenrijk, Hongarije, Zwitserland, Frankrijk enz. Alleen hecht het Concilie aan de idee van Kerken. Daarom werd de Reformirte Bund wel ontvangen als een associated community en zijne afgevaardigden als corresponding members, maar als lid werd die Bond niet opgenomen; en evenmin de Zwitsersche Union Evangélique.

Natuurlijk levert het voor de Alliantie groot bezwaar op, om te beoordeelen of en in hoever eene Geref. confessie in eene Geref. Kerk beleefd en gehandhaafd wordt; zelfs of en in hoever eene wijziging in de confessies binnen de Geref. beginselen valt al dan niet. En de moeilijkheid daarvan heeft bij de bespreking van de toelating der Cumberland Presbyterian Church zich reeds voorgedaan. Zij vloeit daaruit voort, dat de Alliantie eenzijdig eene vereeniging van kerken wil zijn en op hare vergaderingen slechts afgevaardigden van Kerken als leden erkent; en toch anderzijds het karakter en het gezag eener kerkelijke vergadering ten eenenmale mist. Alleen mag daartegenover worden opgemerkt, dat ook de strengste Geref. Kerken niet alleen vollen toegang tot de Alliantie hebben, maar ook volle vrijheid genieten, om door hare afgevaardigden op deze Concilies voor hare confessie op te komen. Toetreding verplicht in geen enkel opzicht tot verlating of verzwakking van zijn standpunt. De Alliantie is veeleer geneigd, al ware het alleen voorzichtigheidshalve en uit zucht tot zelfbehoud, om elke sanctie van eene afwijking van de Geref. confessie te voorkomen. Ter wille van enkele Geref. Kerken, die in de openbare Godsdienstoeeningen van geen gezangen gebruik maken, werden op het Concilie alleen Psalmen gezongen.

Welke moeilijkheden de Alliantie dan ook misschien op haren verderen weg ontmoeten moge, zij belichaamt eene zoo schoone gedachte, dat het jammer zou zijn, indien ze spoedig roemloos onderging. Zij kweekt een besef van saamhoorigheid, van broederschap tusschen de Geref. Kerken onderling en toont haar eenheid en band tegenover de wereld. Hare vergaderingen brengen uit alle deelen der wereld broederen saam, en geven hun gelegenheid, om elkander te ontmoeten, te leeren kennen, te dienen met de gaven, die aan elke kerk onderscheidenlijk zijn toebetrouwd. Hare werkzaamheden zijn er op ingericht, om de verschillende kerken meer en meer de dure roeping te doen verstaan, waartoe zij in deze eeuw geroepen zijn, en daarbij elkander raad en steun, sympathie en toegenegenheid te bieden in dezen strijd. Haar arbeid was dan ook tot nog toe niet ijdel in den Heere. Zij won veler liefde, bleek in eene behoefte te voorzien, en besloot daarom met aller instemming tot eene volgende samenkomst te Glasgow in 1896.

H. BAVINCK.
D. K. WIELENGA.

De Praeses dankt den Rapporteur voor het uitgebrachte Rapport.

Art. 13.

Op verzoek van den Praeses leest de Assessor een schrijven voor van de Belgische Christelijke Zendingskerk van den volgenden inhoud: Schrijven van de Belg. Chr. Zendingskerk.

Bruxelles, le 30 Janvier 1893.

Au Synode Général des Eglises réformées dans les Pays-Bas.

Messieurs et honorés frères,

En réponse à la circulaire par laquelle vous avez annoncée au Synode de l'Eglise Chrétienne Missionnaire Belge, la fusion du Synode de l'Eglise Chrétienne Réformée et du Synode provisoire des Eglises réformées Néerlandaises, le Comité administrateur, délégué de notre Synode, désire tout d'abord vous exprimer la joie qu'il a toujours eu à entretenir des rapports avec l'Eglise Chrétienne Réformée.

Il fait des vœux pour que l'union de cette Eglise avec les Eglises-réformées Néerlandaises soit abondamment bénie et que le Seigneur y mette le sceau de son Saint Esprit.

Il sera heureux de communiquer au Synode Général, outre nos Rapports annuels, toute publication qui pourrait l'intéresser et de recevoir toute communication que le Synode Général voudra bien lui faire.

Veillez agréer, Messieurs et honorés frères, nos bien cordiales salutations.

*Au nom du Comité administrateur:
le Secrétaire Général,
KENNEDY ANET.*

Aan de Generale Synode der Geref. Kerken in Nederland.

Mijne Heeren en Waarde Broeders,

In antwoord op de circulaire, waarin gij de Synode der Belgische Chr. Zendingskerk, de vereeniging van de Synode der Chr. Geref. Kerk met de voorloopige Synode der Nederd. Geref. Kerken, hebt medegedeeld, wenscht het Comité van Beheer namens onze Synode in de eerste plaats de blijdschap uit te spreken, die het steeds gesmaakt heeft in het onderhouden der betrekkingen met de Chr. Geref. Kerk,